

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak

Külföldön:		Vidéken:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hóra	1 "	Egy hóra	2 "

Felelős szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.
Kiadónivatal Csapó-utca 9. sz.
Hirdetések a legmersékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel

Ha Te ütöd... Én is...

Debreczen, febr. 13.

A vallási türelmesség egykor szabad földjén: Erdélyben, ma már a fenti példaszót követve, türelmetlenség kezd lábra kapni a katolikus és protestáns vallásfelekezettek között, mert az erdélyi katolikusok püspökévé — talán a szokottnál gyorsabb tempóban haladva — Majláth gróf a volt fiatal huszártiszt neveztetett ki, aki saját szavai szerint — édes anyjától örökölt hitbuzgóságának köszönheti, hogy az előbbi pályájával egyenesen ellentétes papi életnek szentelte jövőjét.

Ki tudná az ellenkezőjét bizonyítani annak, hogyha az édes anya kálvinista nőnek születik vala, — nem a legderekabb kálvinista pap lett volna-e Majláth püspökből?

Nincs szándékomban e föltevés miatt polemikát idézni elő: s én, mint hithű kálvinista nem is féltem Kolozsvár kálvinista polgárságát attól, hogy a hitbuzgó kath. püspök tíz év alatt a katolikus vallásra fogja téríteni őket.

Igaz az, hogy Majláth püspök csakis egyházának él, hívei között jár-kél munkál; betegeket látogat, vigasztal, gyógyul. Egyházmegyéje kebelében templomokat, iskolákat épít, szent társaságokat

alakít, melyek a szegények gyámolítását az eddiginél fokozottabb mértékben gyakorolják. Szóval életet lehelt egyházába s bizony-bizony, ha egy püspök magajár elől, példáját a hívő nép is követi.

Rég ideje nem láttunk olyan pezsgő életet az erdélyi katolikus társadalomban, mint az ő püspöksége óta s így nem is csoda, ha különösen az alsóbb néposztály, az élet nehéz küzdelmei közepette, a külsőleg is tetszetős ceremóniás egyházi vigasztalásban keres és talál enyhülést s a katolikus templomok állandóan tömve vannak nemesak katolikus, hanem más vallásfelekezeti hívőkkel is.

Nálunk, kálvinistáknál, szintén az a csendes egyformaság honolt az egyházi életben. Mozgalom csak akkor volt, ha egyházunk fejét: a püspököt támadták az egyházközségek pénzeinek önkényes felhasználásáért.

Nem a czélt nézték, hogy a közvagyonból egy-egy exponált, nemzetiségektől körülzárt református községben templomokat és iskolákat épít, vagy a kor kívánalma szerint Kolozsváron is templomot és theologiai fakultást alapít.

Ezt a törekvést mind hiuságból eredő kárhuzatos törekvéseknek deklarálták s nagy gyönyörűsége telt némelyeknek, ha a főpásztor tekintélyét a nép előtt kiseb-

bíthették, s püspöki palástját ország-világ szemeláttára a sárban meghurczolhatták.

E kárhuzatos viszálykodás elkedvetlenítette az egyház hű fiait, sőt papjait is, s a vallásos élet fejlesztésére papjainak sem jutott idejük.

A templombajárás kezdett kimenni a divatból s csak a sátorosünnepek első napjain teltek meg templomaink hívő lelkekkel, máskor, még vasárnapokon is, kongtak az ürességtől. Iskoláinkban a vallásitanítás elhanyagoltatott, a községi iskolák és állami tanintézetekben egy-egy theologiai növendékre bízott, kiknek pedig maguknak is még oktatásra volt szükségük.

Presbyteri és képviselői gyűléseink néptelenek, tanácstalanok, tized-választmányaink munkanélkül, szervezetlenül álltak fenn évtizedeken keresztül. Csak egy-egy papválasztási aktus zavarta meg az egyhangúságot, hogy a személyes ellentétek még jobban elnyomják az egyházi életet.

Az egyházi adó kivétele körültekintés nélkül vitetett keresztül. Olyan szegények exekválattak meg, kik adózás helyett inkább gyámolításra szorultak s a tehetősebb polgári osztály is mértéken felül volt terhelve.

A lelkészek híveikkel nem törődtek,

Tárcza.

Mária esodát tett.

Irta; Zboray Aladár.

1.

A második népolyi hadjárat után történt. Lajos király Visegrádon pihente ki a háború fáradságait ha ugyan pihenésnek lehet mondani azt a nehéz s fáradságos munkát amelyet végezett.

A háború zajában nagyon is visszamaradt ez országban a közörfelügyelet és a király pihenő idejét azzal töltötte, hogy az összegyűlelt főbírák pereiben s egyéb nagyobb ügyekben törvényt látott. Csak kántortöltő és Urnapján szünetelt a törvénylátás, a hét többi napjain ügyes-bajos emberek tolongtak a visegrádi palota törvénylátó terme előtt.

Eljött a jobbágy fölpanaszolási keserveit súlyos megterheléssel, fajtájának jogtalan kiírását, el a nemes, hogy megvédje a közt jogi esorításáért, hogy fölpanaszolja a rajta esett sérelmeit; s ott-tolongott a városok szabadalmas népe, hogy megsarciztatásáról panaszkodják.

És Lajos, a király, osztotta az igazságot. Jobbágnak arany volt a sebére ír, nemes embernek élet-halálra szolgáltatott ki a jogtörőt, a szabadalmasnak ügyében megindított a vizsgálatot. Mindenki lelkében megnyugodva, szívében megnyugodottan ment vissza.

Csak a bűbajos mesterkedéssel vádoltakkal szemben nem ismert kegyelmet a király. Ha a próba ellene szólott, ha a víz föl nem dobta, tüzes vas megsütötte, vértetett lovag megsebesítette a meztelen viaskodót, kimondta rá a legiszonyabb halált.

Mihály mesternek, a hóhérnak, pallosa pihent, de annál több dolga akadt a keréknek. Egy-egy alkonyi órán, a visegrádi erdő szélén felgyúlt a máglya is s az anyák mély megindult hangon mesélték a szegő gyermekhadnak:

— Így pusztul el kinok kinjával, ki enged az ördög megkísértésének, ki gonosz manókkal összecimborál. Vérré változtatja a tápiáló tejet, eleven szenné az istenadta kenyeret, varanggyá torzul, hogy a szived megrontsa s eladja lelked az ördögnek.

Es dicsérték az Istent.

Ezekben a napokban történt, hogy a király egyik leventéje, Csák István, a népolyi fővezér, Tvartko János kisöcsöce ő maga is oda kérezkodott a törvényt kérők közé.

Ugy kérte, ő legyen az nap az utolsó, mert nagyon is nehéz dologban kéri a király itéletét.

Jó vitéz volt Csák István. A király oldalán verekedett ott lenn a talánok között s nem egy halált osztott szép futtatott pengéjű szabályja, amely bár fiatal, de hamos ökölbe szorult.

Mikor az ügyes-bajos nép már eltárodott, hivatta a király a leventét.

Az ajtónálló háromszor kiáltotta a nevet s megkoppantotta a márványpadozatot. — Nemes, nemzetes és vitézlő Csák István uram, idézlek a te urad, Lajos király parancsából!

Mikor a nagy, kapunak is beillő ajtó széttárult, megjelent a levente. Fővegét a kezében tartva, meghajtott fővel lépett a király elé. Vállig leomló sűrű fekete haja, mint valamely sötét felhő árnyalta be fiatal, rózsás arcát.

Komolyan, megindultan lépett a király elé, lecsatolta kardját s féltérdre ereszkedve odatette a király lábai elé és bátor szóval szólt meg:

— Felséges uram! Én királyom! Tégy igazságot az én szívem dolgában. Szeretem halálig szeretem Laczfó Máriát s tudom ő is szeret. Ezyesítsd a mi sziveinket.

— Miért kéred ezt tőlem? Ha, kik egy mást szeretik, az egyház szent kötéssel összeszedja őket.

— Uram király! Laczfó Mária mátkássá volt Kanizsai Pálnak, levente társamnak, aki Aversa ostrománál épp az napon halt hősi halált, amikor egy iromba nyúl téged is megsebzett. Mária úgy hiszi köi e fogadalmat. O dd fel uram király! Legyen mint irva van a holtak béke, az élőnek üdv.

— Talán ünnepélyes fogadalmat tett a leány asszony?

— Mikor hadba indulánk, itt kápolnában, a boldogságos Szűz előtt fogadtak egymásnak örök hűséget Pál és Mária. De Pál meghalt s így Mária szabad.

— Nem úgy fiam! Mit Istennek tevének

a szegényekhez le nem ereszkedtek, látogatásaikkal meg nem tisztelték, vigasz taló szavaikkal csak a vasárnapi köteles templomi szolgálat alkalmával éltek. Sem örömeikben, sem bánatukban nem osztoztak, mert meghívás esetén sem jutott rá idejük, hanem rábízta hűveiket segédpapjaikra, káplánjaikra; sőt még a legszükségesebb hivatali érintkezéseknél sem részesíthették tőlük várható bánásmódban.

Ily viszonyok között találta egyházunkat Majlátnak katolikus püspökké kinevezése. Kinek élénken buzgó egyházi működése gondolkodóba ejtette a kálvinisták vezető férfait is.

Különösen kezdtek észrevenni, hogy évről-évre megkétszereződik a száma azoknak, kik katolizálnak. A „Szt. Antal-társaság“, a „Rózsafüzér“, a „Kath. ingyen olvasókör“, a „Katolikus tanonczotthon“ eredményesen működnek, különösen az alsóbb néposztály körében. A barátok templomában ingyen kenyeret osztanak a szegényeknek valláskülönbség nélkül; a szent-Antal társaság ruhával, pénzzel segívez, betegeket gyógykezeltet, vigaszban részesít és elhaltakat temettet el valláskülönbség nélkül; a katolikus tanonczotthonban ingyen felolvasásokat rendez, oktat mindenkit valláskülönbség nélkül; legújabb actiója a katolikus legény-egylet alakítása, megmentendő az iparos segédek a szocializmus vallástalanságától, szintén valláskülönbség nélkül ki fog terjedni minden kire.

Igaz, hogy mindezeknek ha tán nem is célja, de végeredménye lehet a katolikus vallásra való áttérés. De ki tagadhatná el mindezeket a Krisztusi tan: az ember baráti szeretet gyakorlásának társadalmi üdvös hatását.

a fogadalom föloldhatatlan. De mondd, hogyan tevő?

— Fekete bársony a gyász köntöse. Abban járult az Istenanya elé s tőn fogadalmat ny szavakkal: Akármilyen legyen irva a jövő könyvében, im fogadom — üéd vagyok életben, halálban. Ha elvesznél a csaták torगतágában, míg testem rózsaszínné nem változik a sötét gyász köntös, nem leszek másé. Ezt fogadom neked s a boldogságos Szűznek, ki halja szavam.

Lajos király arca még a szokottnál is komolyabb lón.

— És te, Csák István, hozzám, a keresztény fejedelemhez fordulsz, hogy istenkáromlást kövessék el. Ime kimondom az ítéletet: Miglen Laczfó Mária testén a fekete bársony-köntös rózsássá nem változik, addig fején sem változik főkötővé a párta. Te pedig eredj a paphoz, tégy töredelmes konfessziót s kérj üdvösséges penitenciát s miglen ezt el nem végezed, ne mutakozzál szí nem előtt.

— Ha feloldozott, kinek joga van oldani s kötni, visszakapod kardodat. Eredj!

Csák István meggörnyedve, lélekben testben megtörve hagyta el a palotát s ment egyenesen a kápolnába. Ott leomlott a Mária kép előtt, holló haja végigkuszott a hideg márványon s ki kitoró zokogással kérlelte az Istenanyát:

— Mi asszonyunk, kinek szívet hétszer hét tör járta át, oh tégy csodát. Távoztasd el szívünkben a fájdalomnak töreit s ne en-

én, igaz kálvinista létemre, nem mernék annyira elfogult lenni, hogy ezért kövel dobáljam meg azokat a katolikus férfiakat, kik vallásuk keretén kívül is kiterjesztik figyelmüket az éhezőkre, a szűkölködőkre, a betegekre és árván maradtakra.

Van nekünk, kálvinistáknak is igen derék, tudós, jólelkű, anyagilag bár nem dus, de talentumokban gazdag, fizikailag életerős új püspökünk. Vannak képzett tanáraink, egyházi férfaink, lelkeszeink; áldozatkész, hitvű főuraink, birtokosaink, jómódu polgáraink és szegénységben is vallásos protestáns jó magyar népünk. Vegyék fel a nemes harcztot és vivják meg a krisztusi szeretet és tiszta protestáns meggyőződés fegyverével.

Bartók püspöknek és főuraknak ne fájjon az, hogy egy hízalgöminiszteri rendelet Majlátnak az „erdélyi püspök“ címet adta, hisz úgy is tudja mindenki, hogy azért ő csak a katolikus és nem minden felekezetnek püspöke Erdélyben. Papjaink és tanáraink ne ékeljék maguk közé a bizalmatlanságot azért, mert az egyik budapesti és nem a kolozsvári theológián nyerte diplomáját. Gondnokaink, presbytereink megválasztásában ne azt tekintsék, hogy egyik-másik melyik politikai párt híve, hanem milyen buzgó és áldozatkész egyházához. Szóval közösen, szeretettel, protestáns buzgósággal és összetartással dolgozzanak egy házukért, mert akkor szolgálják igazán nemzetünket és hazánkat.

És ha a nemes harcztot megviva, hitünkben megerősödünk anélkül, hogy hazarészünkben a vallásos békét megzavartuk volna, ez legyen győzelmünk és ezért még dícsérettel is adózhatunk a katolikusok püspökének, a miért haza-

gedd, hogy két szív elpusztuljon nyomorultán. Hisz te vagy a szeretet, te vagy az irgalom!

II.

Fordult az idő. A visegrádi nagykerben új rügy takadt. A rügyekből friss zöld lombok bontakoztak ki. A fák, virágok suya alatt görnyedeztek, a bokrokban megcsendült a madarak párt hívogató éneke, a május hó minden bűbája borult a világra, csak Laczfó Mária fekete bársony köntöse maradt változatlan.

Csák István rózsás arczáról leorozta a pirt a mindennapi bánat. Hiába oldozta fel a pap, hiába kapta vissza kardját, nem tudott megnyugodni a változhatatlanban.

Künn jár most is a kertben Laczfó Mária. Csöndesen lépdelenek, alig van szavuk egymáshoz, pedig oly sokat tudnának mondani egymásnak.

Csák István elborult szemmel nézi a nyiló természet minden pompáját.

— Oh Mária, mily szép a világ. Halvány szirmát kitarja már a rózsá, s c-ókolni jár a lepke a virágot. Érzed-e mint fáj minden öröm.

— Érzem — mondja csöndesen a lány. — Tavasz keltét ki tudná megátolni, virág kiserkedését megakasztani. — Hiába gázol át a tél a világon, tavaszra új virág kél.

A levante lehorgasztott fővel járt a leány mellett. A leány szomorúan tolytatta:

— Nem tagadhatom, új virág nyílt az

részünkben a lankadó vallásos életet fölfrissítette s minket kálvinistákat is munkára serkentett.

Egy kálvinista.

Belföldi-dolgok.

— A kereskedelmi szerződések. Az utóbbi időben külföldi lapokban mindenféle kószá híresztelések láttak napvilágot az osztrák-magyar-német kereskedelmi szerződések felmondásáról. Ezekre vonatkozólag most a berlini Wolf ügyvétség ezt jelenti:

Az a híresztelés, hogy Ausztria-Magyarország és Németország, illetőleg Olaszország között a kereskedelmi szerződéseket egy évre meghosszabbították, a mennyiben Németországról van szó, alaptalan. Epp oly alaptalan az az állítás, hogy Németország kezdeményezést tett arra nézve, hogy a szerződések ne mondják fel.

— Püspöki konferencia. Vasary Kólos kardinális, hercegprímás a püspöki konferenciát e hónap 15-re hívta egybe. A püspökök azokon a módosításokon fognak tanácskozni, melyeket a 17-én újra összeülő katolikus kongresszuson javasolnak a huszonthetes bizottság tervezetéhez.

— A nyitra-zsámbokréti választás. Nyitra-Zsámbokrétről jelentik, hogy a választási aktus lezárásakor, éjjeli 1 órakor, Major Ferencnek 992, Rudnay Sándornak 702 szavazata volt s így Major Ferencz lett a nyitra-zsámbokréti kerület országgyűlési képviselője.

Mintagazdaságok.

Debreczen, febr. 13.

1897-ben állították föl az első népies mintagazdaságot és pedig Magyar-Pécskán. Azóta négy esztendő telt el megrakodva

én szívemben is. Szép piros virág, az égő-szeretlem virága. Mi haszna. Földjén el kegyelmed. Keressen más leányt, kinek szabad szeretni. Meghaltam én már régen, csak el nem temettek. Tegye meg kegyelmed.

— Nem kell más leány. Ha te nem, ugy senki. Ha ugy van elvégezve, hadd szenvedjünk együtt.

— Az is boldogság. — sugja alig halhatóan a leány, — hogy együtt szenvedhetek kegyelmeddel. És hátha megkönyörül rajtunk a szent Szűz?

— O mint fognálak akkor szeretni! A leány nem szolt egy szót sem, csak sóhajtott. Talán nem is volt az sóhajtság sem, hisz alig rezdült meg tőle a nehéz bársony köntös.

Az arany verőfény is megtört azon a feketeségen. Zümmögő méh messze kikerülte léha pillangó riadtan menekült, hogy hozzá ne csapódjon.

De a két fiatal lény nem vett észre semmit. Járt, ment, céltalan, öntudatlan, amerre a lábuk vitte. Azt vették észre hogy a keleti ég alja mily hirtelen sötétül. Sűrű fekete felhők gomolyogva száguldanak föl a kék égboltozatra, sápadni kezd a lombok friss zöldje virágzó csipkerózsák megremegeknek a vihar előérzetétől.

Oh csak mennék előre, arra felé, ahol a kert belevisz a sűrű erdőbe, ahol a verőfény sötét zöld árnyékká változik el.

Es hirtelen, váratlan, kitor a vihar. Meg

buval és ő
a letelt ide
kötött vára
mindenesen
remények
elmondhatj
zetés és fe
reket látott
nem egyec
tényezője.
megfelelőbb
illető mint
Ez jobb
sebb gazda
lési eszköze
dákat.

Igy pé
daságnak ő
nyékbeli ki
Maga moró
zetője, hogy
a mit szám
retesen vég
jobb termé
kozta, jöve
bitotta. Erd
a hol a ne
következtél
ban meg n
népies gazd
vetendő pé
lyesebb ga
tással rávch
ságok közel
sikerek has
vativ gazda
mutakozik
az összefü
helyes veter
követésre.

De leg
tagazdaság,
helyes tárgy
gyar föld jó

hasad a szű
az égboltoza
első vilám.
kódnak a k
egész vad e

Vad ha
mintha titár
kel, vad, zu
har orgonáj
Laczfó
Sűrű c
ugyan akkor
A falombok
fűszálak mir

— Men
leány.

Csák Is
lyet keresse

A közel
száz és száz
mintha egy
rózsátövek ő
kódnak, ölet
tuk támadt s

— Uda,
— A rózsabr

Hirtelen
zsák miatt.

Es égés
szélvész kav
tott friss lom
rogna a leve
ban paskolja
Remegve

buval és örömmel. Ha nem is alkalmas még a letelt idő arra, hogy az intézmény a hozzá kötött várakozások teljesedését hirdesse, arra mindenesetre alkalmas, hogy a hozzáfűzött remények jogosultságáról számot adjon. Es elmondhatjuk, hogy az intézmény helyes vezetés és felügyelet mellett igen szép sikereket látott és ha a gazdasági haladásnak nem egyedüli, de, mondhatjuk, igen jelentős tényezője. A czélszerűbb gazdálkodás és megfelelőbb eszközök alkalmazása folytán az illető mintagazdaságok termése növekedett. Ez jobb vetőmagvak használatára, helyesebb gazdaságvitelre, jobb gazdasági művelési eszközök beszerzésére osztonozta a gazdákat.

Igy például a putnoki népies mintagazdaságnak összes gatonatermelését a környékbeli kiscgazdák vetőmagul vették meg. Maga mondja a putnoki népies gazdaság vezetője, hogy azzal a gazdasági üzemtervvel, a mit számára előírtak és melyet lelkiismeretesen végrehajtottak, földjét értékesebbé, jobb termővé tette, termésait pedig fokozta, jövedelmeit igen lényegesen növelte. Érdekesekek a népies gazdaságok ott, ahol a nemrégiben fogaratosított tagosítás következtében még az alkalmas vetőförgőben meg nem állapodtak a gazdák. Ott a népies gazdaságok mutattak helyes és követendő példát és hogy a mi népünk a helyesebb gazdaságvitelre helyes példanyújtással rávehető, világosan itt, a mintagazdaságok közelében láthatjuk, ahol a gazdasági sikerek hasonlóképpen azon vidék konzervatív gazdasági üzemet megtörtek. Ugyanez mutatkozik a nem tagosított birtokon, ahol az összefüggő nagyobb földdarabokon már helyes vetőförgő példája buzdított és talált követésre.

De legnagyobb sikertörténet abban a mintagazdaság, hogy a mi népünket rávette a helyes trágyakezelésre. Tudjuk, hogy a magyar föld jó minősége miatt nálunk a föld

hasad a szürke felbő kárpit s végig suhan az égboltozaton zégzugos szeszélyvel az első vilám. Majd megcördül az ég, megráz kódnak a kert fái a dördüléstől s egyszerre egész vad erejével megindul az égiháboru.

Vad hajszában űzi vilám a villámot s mintha titánok hajgáznának sziklabegyekkel, vad, züggőmbőléssel szólal meg a vihar orgonája, a menydörgés.

Laczfó Mária megremeg.

Sűrű csepegekben ered meg az eső s ugyan akkor végig súvölt az első szélrohám. A falombok fölsikoltanak a vadtépázástól, a fűszálak mintha sírnának.

— Meneküljünk — mondá reszketve a leány.

Csák István körüléz, hogy menedékhelyet keressen.

A közelben, egy sziklás völgyzorosban száz és száz csipkerózsa-bokor hajol össze, mintha egy óriási sátrat alkotna. A ruganyos rózsatövek összefonódnak, egymáshoz kapaszkodnak, ölelkeznek s szinte kínálják az alattuk támadt száraz enybe-helyett.

— Oda, oda — mondja hirtelen Csák.

— A rózsabokrok megvédnek a forogtétől. Hirtelen odafutnak meghúzódnak a rózsák alatt.

És egész erejével kitör a vihar. Vad szélvész kavargja föl az ut porát. Leszaggatott friss lomb, elorzott virágszirmok kavarognak a levegőben s a zápor sűrű sugarakban paskolja a rózsabokrokat.

Remegve húzódik közelebb a leány a

nek erópótását igen hanyag módon eszközölték. A trágya a szemét értéktelensége módján kezelte. Sokféle a helyes trágyakezelés ismeretei a mintagazdaságok példaadása következtében terjedtek, mert azt tapasztalák, hogy a rendszeren összerakott, tiport trágya a földnek nagyobb táplálékot ad, mint az udvaron, tanyaház közelében szétterítgetett szemétrágya. Hogy a trágyának rendszeresen elkészített hely kell és annak kezelése ismeretet kíván: a népies gazdaságtól tanulták el a kiscgazdák; a kik fölötté csodálkoznak, hogy a gazdaság újágasai mennyivel emelték a föld hozamát.

És hogy a mintagazdaságok hasznát a nép átírassa, leginkább azokból az eleven érdeklődésből tűnik ki, melyikkel ilyen gazdaságok megszerzéséért eljár. Egyre több több vidéken akarnak ilyen mintagazdaságokat fölláttani. Nem csak azok érdeklődnek iránta a kik az államtól a fölláttáshoz segítyt kérnek, de községek, mint erkölcsi testületek a gazdasági haladásért való érdeklődés által osztonoztatva, folyamodnak érte. Ebben van az intézmény legnagyobb sikere. S ha meggondoljuk, hogy az 1900. évben fölláttott népies mintagazdaság az államnak átlag csak 1400 korona költséget okozott s ha ez zel szemben arra gondolunk, mily sokan indulnak meg a nyújtott példa nyomán hasonhajóbb, jövedelmezőbb gazdálkodásra, igazán nem lehet sokalni azt az összeget, a melyet a földművelésügyi kormány ezen akciójának fejlesztése érdekében fordít.

A népies mintagazdaság alakítására leginkább ráutalt a vidéken, a legmegfelelőbb parasztbirtokot rendszerint a vármegye gazdasági egyesülete, vagy mezőgazdasági bizottsága szemeli ki és hozza a földművelésügyi miniszternél javaslatba.

A kiszemelt birtokos, kinél a szükséges előfeltételek jelenlétét a kiküldött bizottság megállapította, gazdaságának átalakítása körül oly mérvű támogatásban részesül, hogy

leventéhez s eltakarja szemét, hogy ne lássa a záporviz rohanását, füssen serkedt lomb pusztulását.

A levente is elmerül gondolataiba, nézi a vihar tombolását s nem veszi észre, mint hull valóságos virágosó a leányra. A sűrűn hulló halvány rózsaszín rózsaszirmok mint tapadnak rá a nedves bársonyra s mint földi be lassan a fekete bársonyruháat a rózsaszín virágszirom.

Lassan mulik a vihar. A menydörgés zaja mind elhalóbban visszhangzik a meszeségtől, a megrikkult felbők között csak néha néha villan meg egy elkésett villámlás.

— Menjünk — sutogja a leány s indni ki a rózsák alól.

Csák István megy utána.

Épp akkor jó az udvar keresésükre. Maga a király jár elöl. Arczára hirtelen piszoklik, amikor tekintete a leány ruhájára esik.

Bz udvari nép is észreveszi a csodát s halk suttogás kél az ajkakon:

— Mária csodát tett.

Csák István oda pillant a leányra, egy pillanatig úgy hiszi, álmat lát, majd felkiált, harsogó, istentszóító hangon:

— Oh Mária! Mária!

És a leány, szelíden, átszellemülten mosolyog. Lassan térdre ereszkedik s halkan rebegi az imát:

— Üdvözz légy, Mária . . .

az ennek fölhasználásával végbemerő átalakításokat, más törekvő gazda, ha nem is egyszerre, de fokozatosan ön rejéből is képes legyen foganaosítani.

A mintagazdaság egyszersmind nkorra felszerelési kiegészítésére gépeket és eszközöket, tenyészállatokat, gyümölcsfákat, szőlőtápanyokat, továbbá a meglévő gazdasági épületeken szükséges csekélyebb átalakításának és trágyatelep létesítésének költségeit, idő-rő-időre pedig vetőmagot, műtrágyát szakkönyveket, stb, szokott kapni. A segélyezett birtokos ennek fejében tartozik a meghatározott módon, illetőleg az előirt üzemterv szerint gazdálkodni s nagyobb gazdasági gépeit, melyeket egymaga teljesen igénybe nem vesz, gazdátársaink kölcsönadni s azoknak kérdezősködéseire felvilágosításokat adni.

A négy esztendő alatt fölláttott 80 mintagazdaság igazója, hogy lehetőségig olyan kisembereket tudtak kiszemelni, a kik az intézmény intencziáját átértették az előirt üzemterveket kivették és mindent megtettek hogy az általuk nyújtott új gazdálkodási módok közismertté és népszerűekké legyenek. Természetesen őket is az lelkesítették, a mi a becsvágyat kitarító munkára szokta osztonozni: a siker.

A nagyvilágból.

Az angol koronázás elhalasztása. Londonból írják, hogy a Junus 26-ára kitűzött koronázást, mint udvari körökben beszélék, valószínűleg elfogják halasztani. Ennek állítólag az az oka, hogy Londonban már hosszabb idő óta himlőjárvány vant Befolyással lehet az is, hogy a délafrikai békekötés Junusig nem fog létrejönni, pedig a király a háborúak a koronázás előtt véget szeretne vetni.

Halál a színpadon. A londoni Lyceum Theatre közönsége tegnap este énekes vigjátékban akart gyönyörködni s egy tragikus eset következtében drama szemtanuja lett. A mosoly az ajkakon megfogyott s mély megdöbbenés kísérte Gracie Housley színésznő szomorú végét. A színházban »A Trip to Blackpool«-t játszották. A második felvonás végén Housley kisasszony a következő dalt énekelte: »Isten veled, Dolly, el kell mennem, bár fájdalmában szívem megrepedjen.. A közönség újra akarta hallani a dalt, kitapsosta a művésznőt. Housley meghajította magát a lámpák előtt s hirtelen összeesett. A színésztársak azt hitték, elájult: gyorsan hozzásiettek, de mikorra fölemelték, a szép leány halott volt. A függönyt lebozsátották a közönség bánatos csöndben szerteoszlott.

A belgrádi konak titkaiból. Berlii tudósítónk jelenti, hogy egy titokzatos dologról ad hírt a Localanzeiger belgrádi tudósítója. — Eszerint a konakban, tegnapelőtt este, a király és a királyné lakosztályába vezető folyosón a két őrtálló katonát eszméletlen állapotban találták meg. Az előhívott udvari orvos gyorsan eszméletre térítette a két katonát, akik nem tudtak a történetekre visszaemlékezni és csak annyit mondtak, hogy egy nő ment el előttük, akit egy físz követett. A szolgálattelvő adfutás megállította a katonák t o v á b b i kihallgatását és így mi sem tudódott ki a dolog további részleteiről. — két őrtálló katonát áthelyezték Belgrádból.

Gyilkos lelkész. Lembergől táviratozzák, hogy Piechota Márton odrovákzi katolikus lelkész meggyilkolta kedvesét, Miknos Ág.

nest, aki magyar leány. A büntett elkövetése után 60 000 koronát sikkasztott és Amerikába szökött.

Egyről-másról.

Az iskola humora Egy tanító összegyűjtötte azokat a mosolyra készítő adatokat, melyekből az iskola humora épül. Különösen érdekesek a szüők mentegató sorai, melyekben az egyszerűség s tudatlanság naiv módon nyilvánul meg. Például a kis Erzszi köhögött, a mamája ilyen levelet írt a tanítónak: »disztes t Tanító Uur, ha erzike göhögne netes ék özeztini« — Józsi anyja arra kéri a tanítót: »Beteg az apja, amely pállaőr és nice kivigyázon az bagterházra, hát ő fogja tudgosni a jelő hácát hogy eiment a vonat tésék hát ellengedni 8 cz napra.« — Ime egy másik levél: »Tessék megbocsájtani Inokának fogfájás miatt.« És így tovább.

Amor palackban Plumb Klára pennsylvaniai hajdon immár 30 tavaszt látott. A harmincz tavasz alatt azonban az ő számára nem viritott ki a szerelem rózsája. Hogy miért? Arra nem kapott felvilágítást sem a tavaszi szellőtől, sem a rózsabokortól, sem a lég madaraitól. Mikor minden, de minden cserben hagyta, fogta magát, megírta keservet, betette egy palackba s a ledugaszolt palackot beledobta a Monongahela folyóba. Hátha a habok i galmasabbak lesznek hozzá! Tavaszi jégzajláskor bizta titkát a habokra, es ime májusi rózsanyíláskor megkapta a feleletet. Egy wallsvillei férfi kifogta a palackot, elolvasta a kesergő sorokat és válaszolt rájuk. És rózsanyíláskor Plumb Klára számára is kivirított a házasság rózsája.

Molnár Lászlónak, a nemzeti színház újonnan szerződött művészenek a felléptelénagy várakozással és — irigységgel néznek. Az irigység nem általános. Még a férfiak se irigyek ám mind.

Márczius 3 án lép fel először Molnár László Othelloban, aztán Lear királyban, végül Bánkban és esetleg Hamletben.

— Hát ő lesz az igazi?! — kérdi egy epés vetélytársa.

— Vederémó!

Színház.

*** Angot a kofák leánya.** Ez előtünk már jól ismert darabot választotta második vendég felléptelül Szoyor Ilonka, a gyorsan hírnevet szerzett kiváló művésznő. Ismét zsutolt házgyönyörködött játékban, melyet dicsérni felesleges. Látni kell azt, élvezni, hogy valóban megérteni tudjuk azt a lázas lelkesedést, mely az ő játékát méltán követi.

Az előadást különben kellemetlenül érintette Szigeti Lujza esete, ki az első felvonás közepén szereplése közben hirtelen rosszul lett. Hirtelen kifordult a színpadról s a színpad mögött összeesett. Kocsin szállították el lakására, hol orvosi gyógykezelés alá vették. A darabot aztán az ő különben is csekély szerepe-kihagyásával játszották el a megilletődött színészek.

Remek játékával nagyban emelte az

est sikerét F. Kállai Lujza asszony ki mint mindig, most is nagy tudással, kiváló készültéssel lépett a színpadra. F. Kállai Lujza méltán lehet büszkesége minden színpadnak, mert ő igazán Isten kegyelméből való művész, kit azonban nemcsak rátermeltség, hanem vasszorgalom, kötelességtudás is nagyon kiemel.

Szép sikere volt jeles tenoristánk Karacs Imrének is, kinek gyönyörű tenorja tisztán csendült meg a színpadon a közönség méltó elismerése mellett. Pompás alakítást nyújtott Sziklay Larivandiere szerepében. Á gondolt, kiváló játékát a közönség osztatlan tetszése kísérte. Makray játéka is dicséretet érdemel. A kar ügyes vezetéseért Znojemszkyt illeti őszinte dicséret.

*** Tapolczay vendégjátéka.** Ujra eljön hozzánk a debreczeni közönség egykori kedvence: Tapolczay Dezső, hogy művészetével gyönyörködtessen bennünket. A vendégjáték híret örömmel vette tudomásul a közönség s nagy érdeklődést tanusít Tapi fellépte iránt. — Először holnap este, a nálunk is nagy sikert aratott Panoly című bohózatban lép fel. Jegyek erre az előadásra már ma reggel től fogva kaphatók.

*** Armány és szerelem.** Schiller hatalmas drámáját az Armány és szerelem, melyet már hat év óta nem játszottak a debreczeni színpadon, vasárnap este a bő színpadra hozták. A reprisnek, mely újdonság számba megy különös érdeklődést kölcsönöz az, hogy teljesen új szereplőkkel kerül színpadra. Az előadásban a társulat legjobb erői vesznek részt.

*** Műsor.** Holnap pénteken, Tapolczai Dezső vendégfelléptel A páholy című 3 felvonásos bohózat kerül színpadra. Szombaton Tapolczai Dezső második vendégfelléptel A kis mama vigjáték. Vasárnap délután A kis herceg, operett; este Armány és szerelem, dráma.

N A P I H I R E K.

— A főispán látogatásai. Tegnap délelőtt órák Puky Gyula főispán, Simonffy Imre polgármester, Komlósy Arthur főjegyző, s Oláh Károly tanácsnok, mint a népkonyha felügyelője kíséretében meglátogatta a népkonyhát, hol közel 700 egyén várta a melegegetelt. A főispánt és kíséretét Veresné Szathmári Teréz nőegyleti elnök, Komlósy Arthurné alnők és Bészler Károlyné, Kolbenheyer Kálmánné, Hutiray Béláné s Muraközy Lina urhölgyek, valamint Koncz Ákos egyleti titkár várták. Ez utóbbinak igazán szép üdvözlétére a főispán a legmelegebben válaszolt, kiemelve a népkonyha nagy fontosságát és a nőegylet meg nem hálátható buzgalmát, melyet e nagy jelentőségű ügy vezetése körül is tanusít. Azután a megjelentek a konyhába mentek, hol az ételeket meg izelték, azokat igen jók nak találták és általában mindenről a legnagyobb megelégedéssel nyilatkoztak. Azután a főispán és kísérete megtekintette az ugyan azon házban elhelyezett közigazgatási tanfolyami internátust, a hol 12 tanfolyamhallgató nyer lakást és 60 hallgató étkezést. Itt a főispán buzdító beszédet intézett az ifjakhoz, kik zajos éljenzésben törték ki, s a

látogatást Oláh Károly tanácsnok, a tanfolyam egyik jelenlevő tanára köszönte meg. Végül a főispán és kísérei a jelenlevők emelkedett hangulata között egy órákor eltávoztak, kedves emléket hagyva hátra ugy a nőegylet vezetőségénél, mint a közigazgatási tanfolyam halgatóinál, — és a nagy számban megjelent szegényeknél.

— Az evang. filleegylet theaestélyére, mely szombaton lesz, erősen készülnek, ugy a rendezőség tagjai, mint a mulatni vágyó fiatalok. Az érdeklődés két évi szünet után igen nagy. A rendező egylet tagjai a legközelebb Gereci Kálmánné elnöklété alatt gyűlést tartottak, a hol felfoztották a teendőket a vacsora folyamán és után. A felszolgálandó hideg vacsora részint önkéntes adományokból, részint vásárlás útján szerzeték be. Erre nézve többek kérdésére a rendezőség megjegyzi, hogy ily adományokat szívesen fogad ugyan a filleegylet kivül állóktól is, de egyáltalában nem várja meg; hiszen azért van beléptidő s ebben a vacsora és thea ára is benne van. A felszolgáló fiatal hölgyeket kéri a rendezőség, hogy már 7 órákor megjelenjenek, hogy az asztalok beosztása, számszerű kiörsoása a szükségessé tudnivalók közlése még a közönség gyülekezése előtt megtörténjenek. Ugyan csak akkorra kéri a megjelenését a táncz rendezésre felkért uraknak is. A vacsora 8 órákor kezdődik.

— Kinevezés. A debreczeni kir. ítélőtábla elnöke Kövér Miklós, zilahi kir. törvényszéki díjtalan joggyakornokot segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

— Kitértetett munkások Megírta annak idején, hogy Duranyi Ignác földművelésügyi miniszter két debreczeni mező munkást kitértetett ki és jutalmazott meg hosszú időn át folytatott kitartó munkásságának elismerésül. A két ember, Pacze István és Busi József. Az előbbi a város szolgálatában áll már 41 esztendője, az utóbbi pedig Horváth István gazdának a hűséges cselédje ugyancsak 41 esztendő óta. A miniszter 100—100 korona ajándékát és a díszes elismerő oklevelet vasárnap délelőtt 11 órákor adja át Puky Gyula főispán a becsület munkában megőszült két embernek a városbába nagy tanácsstermében. Az átadásnál nagyszámu közönség lesz jelen és különösen gazdakörökben élénk az érdeklődés. A két kitértetett meg is érdemli, hogy nagyszámu közönség jelenlétében folyóék le az ünnepies momentum és hogy örökké feledhetetlen legyen előttük az a nap, amikor a hűség megérdemelt jutalmát elnyerik.

— Siket-némák Debreczenben. A siket-némák váci országos intézete igazgatóságától megkeresés érkezett a városhoz, melyben jelezve van, hogy folyó 19 én délután két intézeti tanár és hat siket-néma érkezik Debreczenbe és a siket-némákról, azoknak oktatásáról előadást kíván tartani, — és a tanítást gyakorlatilag óhajja bemutatni mely czéliből kéri a városház nagy termének díjtalan átengedését, s az érkezők elszállásolását. A tanács ma válaszolt, hogy a siket-némákátés tanáraikat szívesen várja és látja s a további teendőkkel Oláh Károly tanácsnokot bizta meg. Ez ügyre még vissza térünk s addig is e nevezetes eseményre felhívjuk a közönség figyelmét.

— A Kossuth szoborbizottságai. Kimutatása a debreczeni Kossuth-szoborbizottság pénztárának 1901 január 1-től—december 31-ig terjedő egy év alatti növekedéséről és az 1901 évi december 31 én megállapított vagyonáról. A 11 dik számú 1901 Január 1-én kelt kimutatás szerint a «Debreczeni Első

Takarékpénztár volt 34. évi 1/2, 1/10 k. Lett a főke. filér. 1901 d. 3. Dr. Utaki Fényes Gyul. Bihari László 27. Vadon S. Ij. Nagy Pál Balint ur 20. december 3. filér, azaz korona és 01. Január hó. bizottsági fő. sági elnök. T.

1. A «d. ság, mely 18. és százon t. ugyaz év s. pon megnev. bizta meg a. a gyűléstnek. dékan eszköz.

2. A hárt. 1894 szep. jos arczképé. vásti bocsájtó. kosságához s. kerületére es. ságokat s szó. dére is s eg. 10 000 frtot. mely összegb. mány foglalja. a debreczeni. tiszántuli ev. ezoni Első Ta. evi ref. tanító. adománya, a. ból, nagyobb. össze, s az ut. leszámítva, sa. nedett csupán. filézer koroná.

3. E hárt. a rábizott fele. ket azóta hiva. közönségnek. beszámolt a g. a 12 ik kimuta. példányban ny. mint más hirt. érdékelte testi. megküldetett.

4. A hárt. feladatában, de. nézve, hogy a. son ki, avagy. leket eredmén. Ez a társadato. telisége, mely. a módokat és. nagy és neme.

5. A szob. összegre emle. Kossuthoz és l. bor állítható. városnak mint. szent kötelessé. előbb a társad. akkor kerüljön. már elvitázhat.

6. Debrecz. erkölcsei testüle. reczeni Kossu. még semmivel. hármaz bizotts.

— A felüg. város házipénz. működésére fel. tán Komlósy I. tartott a városi. zottság átvizsgá. dásokat.

Takarékpénztár 34,486. számú betéti könyven volt 34,326 korona 03 fillér. Ennek egy évi $\frac{1}{2}\%$ kamata 1,106 korona 98 fillér. Lett a kofa ezzel együtt: 25,433 korona 01 fillér. 1901 dik évben adakoztak: 1901 febr. 3. Dr. Utaki Hugó ur 16 kor. 1901 apr. 16. Fényes Gyula ur 4 kor. 1901 apr. 19. Néhai Bihari László hagyomány 50 kor. 1901 aug. 27. Vadon Sándor ur 10 kor. 1901 aug. 27. H. Nagy Pál ur 3 kor. 1901 nov. 5. Szilágyi Balint ur 20 korona 103 korona—fillér. 1901 december 31-én pénzár 25,536 korona 01 fillér, azaz Huszónötezerötsharmadkorona és 01 fillér. Kelt Debreczenben, 1902 Január hó 1-ső napján. Dr. Bakonyi Samu, bizottsági főjegyző, Komlóssy Arthur, bizottsági elnök, Tóth Béla, bizottsági pénztárnok.

1. A debreczeni Kossuth-szoborbizottság, mely 1894-ben öt elnök, több j gyűző és százon főtűi taggal megalakult, meg ugyanaz év szeptember havában az első lapos megnevezett három tagu küldöttséget bízta meg a gyűjtő ivék kibocsájtásával és a gyűjtésnek ugy Debreczenben, mint a vidéken eszközözésével.

2. A három tagu küldöttség ennek folyán, 1894 szeptember havában, Kossuth Lajos arcképével díszített, lelkes hangu fihivást bocsájtott ki Debreczen és vidéke lakosságához s megalakította a város 6 utczai kerületére és a külsőségekre a gyűjtő bizottságokat s szétküldette a gyűjtőiveket a vidékre is s egy év leforgása alatt csaknem 10,000 forint — 20,000 koronát gyűjtöttek, mely összegben csak egy-két nagyobb adomány foglalatik, mint Hajdúvármegye 2000, a debreczeni ev. ref. egyházkerület 1000, tiszántuli ev. ref. egyházkerület 600, Debreczeni Eső Takarékpénztár 500, debreczeni ev. ref. tanító-testület 200 korona, stb. stb. adomány, a többi mind kisebb adományokból, nagyobbreszt a nép filléreiből gyűjt össze, s az utóbbi időben, kevés adományt leszámitva, saját kamatos kamataival növekedett esupán, a fentebb kimutatott 25 és fél ezer koronára.

3. E hármás bizottság tehát elsetett a rábízott feladatnak, mert a begyűlt pénzeket azóta híven gondozza és kezeli s a nagy közönségnek évenként néha két ízben is — haszámita a gyűjtés eredményéről s ma már a 12 ik kimutatást bocsájtja közre, mely 100 példányban nyomattatván ki, ugy a helyben mint más hirlapoknak, továbbá a közelebből érdekelt testületeknek és egyeseknek is megküldetett.

4. A hármás bizottságnak nem állott feladatában, de felhatalmazást sem nyert arra nézve, hogy akár újabbgyűjtőiveket bocsáson ki, avagy valamely jövedelmei, bevételket eredményező módarol gondolkozzék. Ez a társadalom, a hazafias közönségnek kötelessége, mely mindenkor megtudja találni a módokat és eszközöket arra nézve, hogy nagy és nemes célokat megvalósítson.

5. A szobor alaptőkéjének oly magas összegre emelés e pedig, hogy abból a nagy Kossuth és Debreczenhez méltó emlékszóbor állítható legyen, Debreczen szab. kir. városnak mint erkölcsi testületnek éivált szent kötelessége, mert azon feltétel, hogy előbb a társadalom tegye meg a magát s akkor kerüljön a sor városi pénztárra, ime már elvitázhatatlanul teljesült.

6. Debreczen szab. kir. városnak, mint erkölcsi testületnek pénztára azonban a debreczeni Kossuth szobor alapjához ez ideig még semmivel sem járult. Kelt mint tul. A hármás bizottság.

— A felügyelő bizottság ülése. Debreczen város házipénztárának és számvonóságának működésére felügyelő bizottság tegnap délután Komlóssy Dezső elnöklate alatt ülést tartott a városháza tanácstermében. A bizottság átvizsgálta a könyveket és a számdátásokat.

— Felhívás. A városunkban előadás tartása végett megjelenő siket néma intézeti kiküldöttek érdekében. — A váczji orsz. siket néma intézet Igazgatóságba értesítette a városi tanácsot, hogy folyó hó 19-én tehát jövő Szerdán d. u., később meghatározandó program mellett, az intézet két tanára és hat növendéke a siket némákról, azoknak oktatásáról a városháza nagytermében előadást óhajtatani s a tanítási módott gyakorlatilag is bemutatni kívánja. — Miután a városi tanács értesítette az igazgatóságot, hogy a váczji siket néma intézet kiküldötteit szívesen várja és látja, a felette érdekes és tanulmányos előadás városunkban okvetlen meg fog tartatni. — A midőn erre Debreczen város minden szépért, jóért és nemesért lelkesülni tudó művelt hölgyeit és férfait figyelmeztetjük, lehetetlen meg nem említenünk azon szomorú tény, hogy siket néma intézetek elégtelensége miatt az országos intézetekben — fájdalom az iskola köteles siket némáknak csak egy élyvesződen csekély része 10% a részvesződhet a nevelés oktatás áldásában, míg 90% képzés nélkül maradván, tehát lesz önmagának és hozzá tartozóinak, elvész a társadalom, az ipar kereskedelem és művészet stb., szóval a magyar házára nézve!! — Hogy mily nagy jótétemény a siket némákra nézve, ha az intézetek az oktatás által állatias mivoltukból kiragadják s Isten képeére formált emberekhez illoen embereknek nevelik őket, azt az az érdekes előadás, a mit az intézeti két tanár és hat növendék folyó hó 19-én gyakorlatilag is bemutat, fényesen befogja igazolni. — Talán ezen szerény s mindenestire nemes célú szereplés alkalmas lesz arra, hogy Debreczenben egy — a siket némák részére keletkező — iskola alapját megvess! — Városunk magas színvonalán álló társadalma bizonyára felfogja ezen ügy nagyfontosságát, megérti a tanulatlan siket némák néma panasza s Isten nevében segítségére lesz azoknak, akik az igazalomra annyira rá szorulnak! Jöjjen el mindenki, a ki csak teheti!! Az anyagi áldozat oly csekély lesz, hogy az szóba sem jöhet.

— Pörüljárt betörő Vass Mihály már régen studiózott azon a problémán, hogy miképpen lehetne valahol egy hasznalhajtó betörést elkövetni. Mivel pedig e terv végrehajtására hiányzott nála a kellő bátorság, közölte titkát egyik társával s felszólította, hogy részt a műveletben. A felszólított társ azonban nem ment bele az ajánlaba, de a már nagyon neki buzdujt Vass Mihályt nem tartotta vissza. Neki buzdujt egvmagában a tervnek s a Hatvan utczaú levő 31 ik szám alatti házban a pinczébe hatolt, hogy onnan egyet mást elragadozzon. Társa azonban bejelentette a rendőrségnek s a pinczében el is fogták Vass Mihályt s bekísérték a bűnügyi osztályhoz, hol bezárátk. Vass Mihály erősen felfogadta, hogy ezentul, ha valamit végrehajtani akar, nem jár el a szája.

— Örült a templomban. Csósz József hadházi lakos már régebben betegeskedett. Fiatal felesége megunta a folytonos ápolást és a beteg emberhez hűtlenné lett. Ez a tudat ugy elkeserítette Csósz Józsefet, hogy beteggyáiban megörült. Tegnap az istentisztelet alkalmából egy vasruddal rontott a templomba, hol tört zuzott mindent és a harangozót, ki megfékezni akarta, súlyosan megsebesítette. A szerencsétlen eszelóst végre ártalmatlanná tették s behozták a debreczeni kórházba.

— Egy kofa balesete. Az öreg Tóth néni kérdemű kofa. Hetvenöt tavasz szallt már felette tova. De nem ártott neki idő suha-

nása. Jól alkotott nyelve p rgett egyremásra. Az Isten őrizte azt a szegény vevőt, ki megállani mert Tóthné sátra előtt, mert ha az áruját tán olesóbban kérte, szitokkal fizetett a vén kofa érte. Volt ott mit halgatni, ha Tóthné elkezdte! Még a záporosó sem moshatta ezt le. Tegnap a sátorban ült az öreg kofa s épen egy rémregény lapjait olvasta, mikor csak hirtelen rosszul lett s jajgatva, regényolvasását rögtön abbanhagyta. Tisztes kollegái hozzászaladának s volt keletje mindjárt a nagy sopántásnak. Végre is a kofák becézett nagyanyját a közös kórházban kocsin szállították. Ott fogják megtudni, hogy Tóthné asszonyom fog e még árulni többet a piacon.

— A postassikkasztó büntetése Falkai Lászlót, az Amerikából hazazott postassikkasztót tudvalevőleg a törvényszék három évi fegyházra ítélte, tekintetbe véve az enyhítő körülményeket. A királyi ítélő táblategnap foglalkozott az ügyvel s a Falkai büntetését leszámitotta egy évi fegyházra, beszámítva a négy havi vizsgálati fogzátot is.

— Kirabolt templom. A pásti utczaú zsidó templom egyháziat furcsa meglepetés érte ma reggel, hogy az imaházat megnyitni akarta. A templom nyitva volt. Erőszakosan törte azt fel valamelyik elvetemedett gonosz ember abból a czélból, hogy a perselybe összegyűlt pénzt elutalajdonította. Gonosz terv sikerült is, mert a persely tartalmát, mely körülbelül 80 korona lehetett, elemelte. A hetörést oly ember követette el, aki ismerős volt a helyi viszonyokkal s tudta, hogy pénz van a perselyben. Az értesített rendőrség Dobos rendőrbizost bízta meg a nyomonozással, kinek tapasztalt ügyesség kezesség arra, hogy a betörő mihamar kézre kerül.

Nőbarát képviselő.

— Saját tudósítónktól —

Budapest febr. 13.

Makkai Zsigmond — a nők barátja lett. Tegnap este megjelent a Népszínház társalgójában. Es nemcsak hogy megjelent, de nagyon jótérezte magát ott, egy óra hosszágú időzött és mikor elment azt mondta:

— Ez meleg hely, ide többször is felnezek.

A kedves vizit különben ugy történt, hogy Makkai bá jegyet akart váltani a »Görbe nap« előadására, de a színházak körül járatlan lévén, a hátsó kis kapunál akarta a bilét árát lefizetni. Már itt is fölvilágosíthatták, hogy minden jegy elkelt és a képviselő ur szomorodottan már éppen vissza akart fordulni, a mikor meglátja egy szemes újságfró.

— Bátyámuram, legalább a társalgóba nem akarna jönni? — kérdi tőle.

— Nem bánom.

Hát így volt. Persze, örömrivalgással fogadták, Blaha Lujza parolázott vele s a kórus szökei és barnái köréje csoportosultak. A képviselő ur, parfokt self made manhoz illoen kedveseket mondott nekik és ók, a könnyen hevülő, lelkesedő és rajongó honleányok, hamar megszerették. Annaira, hogy a második felvonás O; Budavári jelenetében magukkal akarták vinni.

— Hadd statisztáljon!

— Azt már nem! — mondta Makkai, a ki namerosan főjismerte a helyzetet, alaposan kiaknázte. A helyzet pedig az volt, hogy naivnak nézték s az ilyenek minden szabad A végén már csipkelődött is és példiul oda-

szólt az egyik újságíróknak, a kinek szintén erős udvara volt:

— Ezek mind a kuzinjai?
Aztán elment és a kisasszonykák ezzel üdvözölték:

— Viszontlátásra!

Mulatságok.

Farangi Naptár.

Február 15-én. Filléregylet tea estélye Bikában.

Február 22-én, Falk Armin és Társa kegyvár munkás személyzete Zárkörű Táncmulatsága. Korona.

Rablótámadás a vonaton.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, febr. 13.

Izgalmas jelenet folyt le a minap Garamberzencze és Körmöczbány a köztagyors vonaton. Ökrös Balint, egy pénzes baromfi-kereskedő észrevette, hogy egy jól öltözött utas több állomáson át nagy érdeklődést mutat iránta.

A kereskedőnél körülbelül négyezer forint volt, mert vásárolni ment Csehországba. Ökrös a pénzt jól elrejtette s csupán nadrágra zsebében hagyott egy csomó aranyat és néhány száz forintot.

Mikor Garamberzenczére értek, végigfeküdt az ülésén s csakhamar elaludt. Hatszáz méter magasan járt már a gyorsvonat és sok alaguton haladt át, midőn észrevette hogy zsebéből minden pénz eltűnt.

Utitárs a kocsi tojósóján állott. Rögtön erre gyanakodott. Ez azonban nem várta be, míg kérdőre vonják, fölívította a kocsi ajtaját s a robogó vonatról leugrott. Látna, amint összevazott arccal tovább a vonattal ellenkező irányban.

Körmöczbányán elmordta az esetet és táviratoztak Garamberzenczére, hogy ha az ottani állomáson egy összevazott arcú, uri asan öltözött férfi mutatkozik, tartóztassák le. Csakugyan az esti vonathoz jegyet váltani meg is jelelt és minden utakozása mellett is letartóztatták.

Az összes pénzt megtalálták nála, kivéve az aranyokat. Ez is meglett, mert mikor a cserdőréshez kísérték, olyan hangokat hallottak, mintha cipőjén sarkantyút viselt volna. A cipőjében voltak az aranyok elrejtve.

Kiderült róla, hogy rég keresett, híres tolvaj, kinek kézrekerítésére ezer korona díj volt kitűzve.

Különfélék.

+ 10.800 méter magasan. A Preussen nevű léghajóval jutottak eddig legmagasabbra a léghajósok. Berson tanár és dr. Süring. A léghajó 5400 köbméter hidrogénnel volt megtöltve s 3500 kilogramm ballaszt volt ráakasztva. A légzés biztosítására négy patskban 100 liter oxigént vittek magukkal. A hideg ellen nehéz rénszarvas bundákkal s thermophoredényekkel védekeztek, mely uőbük a zsebekbe és a nemez cipőkbe voltak bedugva. A magukkal vitt élelmiszerekből 7 1/2 órai utazás alatt csak egynéhány korty seiltersviz fogyott el. A felszállás célja volt a regisztráló eszközök kipróbálása leolvasás által s emellett, hogy milyen physiologiai hatások észlelhetők az emberi szervezetben. A léghajó 4500 méterig 1.5 m. másodpercenként sebességgel emelkedett. Innen kezdve csak a ballaszt zsákok leejtése által emelkedett tovább. 700 méter magasságig az érzület kellemes volt addig nem volt szükség oxigén bevezetésére. Innen kezdve fokozott fáradtság mutatkozott s akaratuk ellenére szunynya-

dozni kezdettek, az oxigén belélegzése azonban segített s a felszállók 10.250 m. magasságig öntudatnál voltak. Ezentúl nem emlékeznek tisztán a történetekre. Berson látván Süring álombaesésének fenyegető állapotát a léghajó szelepét kétszer megnyitotta, minek folytán a leszállás megkezdődött mire Berson is elaludt. Csak 6000 méternyi magasságban ébredtek ismét föl. A barograph feljegyzése szerint a léggömb 10.800 m. magasságot ért el. A készülék feljegyzései azonban hiányosak és gyöngékl. Az utolsó leolvasás adatai szerint az elért magasság 10.500 m. volt. A hőmérség 10 000 m. magasságban 40 fok C. volt. A léghajósok ereje az ájulás szerű álom alatt annyira megfogyatkozott, hogy csak a legszükségesebb mozgást teheték meg. Az oxigén belélegzése némileg segített s eltűntette a lélegzési hiány és félelem érzését, de a fáradtság érzése s némi főfájás a leszállás után fönmaradt. A felszállók egészségére azonban nem volt káros hatással a légbeli kirándulás.

A czárlátogatás költségei, amely fölött a francia kamaraba vita folyt, mindent öszszévéve 2.862.000 frankra rugnak, amitekintve azt, hogy a czári pár mindössze négy napig időzött Franciaországban szép kis summa. Az egyes részletek a következők! Complégne kastélyának újonnan való berendezése 559.000 frank; a külügyminisztérium 603.000 frankot költött a következőkre: a durquei quei kamrai épület díszítése, a complégne világi tás és növénydisz, a díszbédék Complégneben és Durquei queiban, a complégne díszelőadás, rendezek, ajándékok és borralalók. A közmunkák minisztériuma kiadott: különvonatokra ktiönvonatokra külön vágány fektetésekre és a betheny-i díszszemle helyének jókarba helyezéseére összesen 180.700 frankot. A hadügyminisztérium a renéorszolgálatra 96.500 frankot folyósított. A rendkívül posta és távirószolgálat költségei 51.400 frankot tettek ki. A hadügyminisztérium a betheny-i szemlére és a biztonsági csapatok elhelyezésére 1.332.000 frankot költött. Ehez még több apróbb tétel járul. Ha azonban a kiadásokhoz hozzáveszik Durquei que, Complégne és Reims városok kiadásait, és Loubet elnök utazási költségeit, akkor a költségek megülik a négy millió frankot. Vagyis minden napra egymillió kellett.

Bankógyáros rendőr.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, febr. 13.

Takács Zoltán hamis pénzeket gyártó bandájának a története most az az eset, mely a szegedi rendőrséget és néhány vidéki főszolgabírói hivatalt foglalkoztatja.

Arról van szó, hogy a rendőrség egy olyan bandáról rántotta le a leplet, mely hónapok óta iparszerűen foglalkozik hamis papírpénzek terjesztésével. A banda egyik tagja már a szegedi rendőrség kezében van, a hol előzetes letartóztatásba helyezték. A banda sok hiszékeny embert kerített hálójába. A budapesti büntetésök szegedi megbízottja a nép közül kereste és találta is meg áldozatait.

A család módjának megvilágosítására csak egy esetet mondunk el: T. I., a kinek ideig Szeged sz. kir. várost is szolgálta rendőri minőségben, Daróczyné jómodu domaszéki asszonnyal elhitette, hogy a legkönnyebb módon úgy lehet meggazdagodni, ha az ember ezer forintért három ezret vásárol. Meg is magyarázta, mi módon lehet ezer ropogós forintért három ezer ropogós forintot vásárolni.

Az ember fölutazik Budapestre. Ott van egy ur, aki pénzzel kereskedik. Annak az urnak az ember leolvas a kezébe ezer forintot, amely összeg helyett az az ur harmincz darab olyan százast ad, amely „nem egészen valódi” ugyan, de annyira hasonlít a valódi százashoz, hogy még a bankházban is elfogadják.

A szegedi ügynök elakarta hitetni az illető asszonnyal, hogy a dologból nem származhat baja, — mert a pénzkereskedő egyik alkalmazottja a budapesti rendőrségnek, — melyet titkos rendőri minőségben szolgál. Ugy kell lenni, hogy a detektivről szóló dolog csak mese, amelylyel csak azért hozakodott elő, hogy bizalmat keltsen az egyszerű asszonyban, a kinek ilyen módon akarta bebizonyítani, hogy voltaképp olyan ártatlan dologról van szó, mely nem rejt méhében semmi veszélyt.

Daróczyné lépre ment. Felutazott Budapestre, ott találkozott az állítólagos detektivel, akinek becsületes munkával szerzett ezer forintját átadta és még megörült neki, mikor az ezer forint értékért kezébe olvaszták a hamis 3000 frtot.

Kiderült, hogy egy egész banda élésködött abból, hogy együgyű emberekkel olcsó pénzért nagy summát tevő hamis bankjegyeket vásároltattak. A vizsgálat Szegeden és Budapesten kívül kiterjed néhány községre is.

Ugy mondják, hogy a banda szegedi tagja mostanában hirtelen meggazdagodott. Sokat kocsimázott és bőven költekezett. Az ismerőseinek pedig azt mondta, hogy az osztálysorsjátékon nagyobb összeget nyert. — A szegedi rendőrség és budapesti államrendőrség erélyesen folytatja a nyomozást. — Pár nap múlva meglepő részletek várhatók.

CSARNOK.

Küzdelmes élet.

— Regény. —

Írta: V. Zoltán.

III.

Koldus-élet.

A horkantás nem hallatszott többet, sem hozzám nem közelgett semmiféle teremtés.

Ez a körülmény megbátorított és tovább lépdéltem a vakító sötétségben.

Mikor néhány lépéssel odább léptem, tűznek világító fényét vettem észre a tisztaság.

A tűz mellett mozgó alakok kísérteties árnya rémesen lebegett előttem ide stova a fény mellett.

Első gondolatom az volt, hogy valami rablók üthettek itt tanyát s már már visszakarantam futni az erdőbe, mikor ez a borzasztó horkantás épen hátam megett hangzott el.

Rémület veit rajtam erőt s nem gondolva a következőkre, futottam a tűzhöz, a mint csak lábaim bírták.

Érdekes látvány tárult itt előm.

A tűztől távolabb fekvő dombon ponyvával takart kétkerekű taliga volt felállítva, melytől távolabb egy rossz gebe rágódott a rét fűvén.

Bizonyosan ettől származott az engem oly nagyon megfélemlített horkantás.

A tűz
tos kinézés
volt, a más
Koldus
egyáltalánba
náltak.

A kold
ből nagyok
piszkos ser
kellemetlen
kagylómat.

— Na,
férfi az üve

Az ass
— Ron

embernek l
— Nin

rá a nő.

— Mé
— Ho

tam ott!

— Ma
még elpusz

— Mia
gyos ördög

börtönbe ro

— Ne

— De

te, nem élh

adtak volna

nem eszele

dolgot?

— Adt

hebegte a f

— Nem

élünk, pedig

kezud van.

Jó volt

Most szentü

boruban ve

— Nagyot

nő, mely

ferfút.

— Eng

kiáltott reá

— Teg

pedig kutya

— Mon

ezt az üveg

— Mic

— A fe

— Szer

ezt is?

— Aká

— Fog

— Nel

— Sem

ló, a taliga,

együttlét, v

falba a feje

— Még

— Ki,

Részeges ta

A kold

én kövület

hatása alatt,

A kold

esewijjogásh

rott neki.

Darabid

felhencsered

öklével a fé

Álltam,

lélek kívánc

Folyt a

hatalmas pu

romlás vegy

— Te c

— Aláv

— Kida

legyen kold

— En r

ne fecseghes

— Mind

alatt...

A tűz mellett rongyos öltözetű, iszonya-
tos kinézésű két alak kuporgott. Egyik férfi
volt, a másik nő.

Koldusoknak tarthattam volna őket, de
egyáltalában semmi bajt sem fedeztem fel
 náluk.

A koldus férfi hossznyaku zöld üveg-
ből nagyokat nyelt, míg felesége valami
piszkos serpenyőbe zsirt olvasztott, melynek
kellemetlen sísürgése erősen sértette fül-
kagylómat.

— Na, igyál! — toltá felé a forgószemű
férfi az üveget.

Az asszony elvette s jól meghuzta.

— Rongyos zsidó! Pénzért vizet ad az
embernek! Nincs ennek ereje!

— Nincs! Olyan mint a víz! hagyta
rá a nő.

— Mért nem vágtad a fejéhez?

— Hogy én? Hiszen meg sem kóstol-
tam ott!

— Mért buta, szamárvagy! . . . Miattad
még elpusztulok!

— Miattam? Még te beszélsz, te ron-
gyos ördög! Ha levennem rólad kezemet,
börtönbe rohadnál el!

— Ne járjon hát a szád!

— De bizony jár! Az ilyen ember, mint
te, nem élhetne meg tisztességesen! Vajjon
adtak volna-e csak egy falatot is, ha én ki
nem eszelem, hogy miképen csináljuk a
dögöt?

— Adtak . . . sok . . . sok volna? —
nehogya a férfi.

— Nem tudom: ki! Így is keservesen
élünk, pedig egész világ azt hiszi, hogy fél-
kezed van.

Jó volt azt a hajdu öltözetet ellopni. —
Most szentül elhiszik, hogy csakugyan a há-
boruban vesztetted el kezedet. Hahaha.

Nagyot kaczagott az undorítóan csunya
nő, mely kaczagás dühre gerjesztette a
férfiut.

— Engem kacagsz, te csuf személy?
kiáltott rá.

— Téged hát! Hahaha! Félkezü vagy,
pedig kutyabajod sincs!

— Mondtam már hogy elhallgass, mert
ezt az üveget . . .

— Micsoda? Mi lesz azzal az üveggel?

— A fejedhez vágom!

— Szeretném látni! Talán te loptad
ezt is?

— Akárki lopta, de nekem békét hagyj!

— Fogd be a szád kéczos!

— Neked mondtam!

— Semmi közöm hozzád! Az enyim a
jó, a taliga, minden! Ha nem tetszik az
együttlét, vigyen az ördög! Nem verem
falba a fejemet utánad!

— Még az utat is kiadod már, te szajha?

— Ki, ki! Vigyen a feki akármerre!
Részeges fatuskó vagy!

A koldus szörnyű dühre gerjedt s mig
én kíváncsi álltam egy helyben a látottak
hatása alatt, a két cseléd összegubahodott.

A koldus ütlegelni kezdé a nőt, ki vér-
esevijogáshoz hasonló hangot hallatva ug-
rott neki.

Darabideig lökdösték egymást, majd
felhencseredtek a gyepen s ott dögönyözte
öklével a férfi a szintén részeg nőt.

Álltam, bámultam az ártatlan gyermeki
lélek kíváncsiságával.

Folyt a harc kezdetlenül. Az ütlegek
hatalmas puffanásában egy egy éktelen ká-
remlás vegyült.

— Te disznó esaló! sipított a nő.

— Alávaló személy! ordította a férfi.

— Kikaparom a két szemed, hogy okod
legyen koldulni!

— Én mag a nyelved tépem ki, hogy
ne fecseghess!

— Minden gyorsan ment, egy pillanat
alatt . . .

(Folyt. köv.)

Vasúti menetrend

Érvényes 1901. Október hó 1-től

— Egységes vasúti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. Áll. v.-tól.)			
Debreczenből indul	V o n a t		Erkezik
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután
P.-Ladány	8.10 este	Személyvonat	9.43 este
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50 délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10 este
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45 reggel
Budapest	4.16 délután	Gyorsvonat	9.40 este
P.-Ladány	3.37 "	Tv. sz. sz.	5.34 délután
Debreczen—M.-Sziget—Körösmező			
Királyhaza	5.10 reggel	Személyvonat	2.08 délután
Körösmező	2.56 reggel	Személyvonat	12.41 délután
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50 éjjel
M.-Sziget	12.17 délután	Gyorsvonat	4.56 délután
Szatmár-Németi.	7.58 este	Tv. sz. sz.	12.03 éjjel
Szatmár-Németi	6.46 este	Gyorsvonat	8.50 este
Debreczen—Szerencs			
Szerencs	8.22 reggel	Személyvonat	11.21 este
Szerencs	4.01 délután	"	7.03 este
Szerencs	6.58 este	"	10.43 éjjel
Debreczen—Füzes-Abony			
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24 délelőtt
Tisza-Füred	4.21 délután	"	7.56 este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes			
N.-Léta—Vértes	9.35 reggel	Vegyesvonat	11.18 délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.31 délután	"	6.18 este
Debreczen—Tisza-Lök			
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17 délelőtt
"	4.06 délután	"	7.29 este
H.-Nánásig	11.20 délelőtt	"	1.18 délután

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen			
Debreczenbe érkezik	V o n a t		Indul
P.-Ladány	7.41 reggel	Tv. sz. sz.	6.08 reggel
P.-Ladány	5.03 reggel	Személyvonat	4.00 reggel
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15 délelőtt
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	2.03 délután
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.05 este
Budapest	11.44 délelőtt	Gyorsvonat	6.50 reggel
Körösmező—M.-Sziget—Debreczen			
Szatmár-Németi	8.46 reggel	Gyorsvonat	6.42 reggel
Szatmár-Németi	7.32 reggel	Személyvonat	3.45 reggel
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.— reggel
Szatmár-Németi	6.45 este	Személyvonat	2.47 délután
M.-Sziget	3.55 délután	Gyorsvonat	11.35 délelőtt
Körösmező	10.12 éjjel	Személyvonat	1.22 délután
Szerencs—Debreczen			
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.— reggel
Szerencs	12.07 délután	Személyvonat	9.03 délelőtt
Szerencs	7.53 este	Személyvonat	5.10 délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen			
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05 délután
Tisza-Lök—Debreczen			
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06 reggel
Tisza-Lök	6.25 este	"	2.35 délután
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30 délután
Füzes-Abony—Debreczen			
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel
Füzes-Abony	5.45 délután	"	11.35 délelőtt

Hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék köz-
hírré teszi, hogy a m. kir. államva-
sutak kisajátító kérelmére Pataki Sán-
dor debreczeni lakos ellen, a debre-
czeni 4058. szám alatti telekjegyző-
könyvben foglalt 11231. hr. szám
alatti ingatlanból kisajátítandó terület
kártalanítása tárgyában folyamatba
tett kisajátítási ügyben, a kártalaní-
tás megkezdésére tárgyalási határidőül
1902. évi márczius hó 6-ik napjának
delelőtt 9 órájára a kir. törvényszék
elő (törvénykezési palota I. emelet 53)
kitűzött, s arra az érdekeltek azzal
a figyelmeztetéssel idéztetnek meg,
hogy a tárgyalásról való elmaradásuk
a kártalanítás fölött hozandó érdem-
leges határozat meghozatalát nem gá-
tolja.

Egyszersmind értesítettnek, hogy
a tárgyalás vezetésével Deák Ferencz
kir. törvényszéki bíró bizatik meg,

Kelt a debreczeni kir. Törvény-
szék polgári osztályának 1902. évi
Január 15-ik napján tartott ülésből.

Szüts Dr. Visky Sándor.
elnök. j. gyz.ö.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek
a kiadó hivatalban

137 v. k. szám.
1902.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságának V
1587 7/1902 számú végzése folytán
közhírré tételik, miszerint Kühne E.
czég részére Kovássy Ferencz ebesi
tanyai lakostól 199 kor. 94 fill. tőke,
ennek 1901. évi február hó 25-ik
napjától számítandó 6% kamatai és
eddig összesen 65 kor. 90 fill. per-
költség erejéig 1901. évi december
hó 4-én bíróilag le és felül foglalt és
1250 kor. fillerre becsült 4 darab
ökor és egy boglya szénából álló
ingóságok 1902. évi Február hó 21-én
d. u 2 órakor kezdetét veendő és
az Ebesen, alperes tanyáján meg-
tartandó nyilvános bírói árverésen a
legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz
fizetés mellett, szükség esetén be-
csáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1902. évi február
hó 2-án.

Sugár Gyula,
bírói kiküldött.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre utóda könyvnyomdájában.

Meghívás

az „István“ gőzmalom társulatnak

1902. évi márczius hó 2-án d. e. 10 órakor

Debreczenben, a Kereskedő társulat épületének disztermében
tartandó

Évi Rendes Közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság által előterjesztett mérleg az 1901. évről az
arra vonatkozó jelentéssel.
2. A felügyelő bizottság jelentése a mérleg megvizsgálásáról.
3. A mérleg helybenhagyása, a felmentvény megadása és az
1901. évi tiszta nyereség feletti intézkedés.
4. A sorrend szerint kilépő két igazgatósági tag választás utjáni
betöltése.
5. Felügyelő bizottság három rendes és két póttag választása.
Debreczen 1902. február 8.

Felhivatnak azon t. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni
és szavazati jogukat gyakorolni kívánják, hogy igazoló jegyeiket — az
alapszabályok 27. czikke értelmében — folyó évi február 23-án és
márczius 1-én delelőtt 10—12 óráig, délután 2—4 óráig a Kereskedő társulat
titkári irodájában átvenni sziveskedjenek. — A mérleg és veszteség-
nyereség rovás február 24-től kezdve a társulat irodájába megtekinthető.

Az igazgatóság.

A Debreczeni helyi vasut részvénytársaság

folyó 1902. évi márczius hó 2-án delelőtt 10 órakor, a

Debreczen város nagy tanácstermében tartja

XV. rendes évi közgyűlését.

melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

Tárgy.

1. Az igazgatóság az 1901. évről szóló üzleti jelentése, ugy
szinte erre vonatkozólag a felügyelőbizottságnak jelentése.
2. Az 1901. évi mérleg előterjesztése az igazgatóság és fel-
ügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.*)
3. Az osztalék meghatározása.
4. Az alapszabályok 41. §-sa értelmében négy igazgatósági és
négy felügyelőbizottsági tag helyének választás utjáni betöltése.
5. Felhatalmazás a Pallagi vasut megépítése tárgyában.

*) A mérleg és a zárszámadások a mai naptól kezdve a társaság iro-
dájában kívannak téve és az érdeklődők által megtekinthetők.

Az igazgatóság.

D

Egész évre
Fél évre
Negyed évre
Egy óra

Ig

Nem
thémáról
gásban a
a legnagyobb
hogy ez e
dult meg
A Debrecz
mai postá
fekvő köz
szóló tudó
ezen köz
öket a mo
serkentse.

Egy
Kuszkó Ist
tag, Kolozs
Felhívja ez
tarthatatlan
tésére tegy
Egy adóüg
solja, amel
kat és a n
a mely me
báit és hi
az adók ki
a felfolyan
terjedő elm
orvoslására
felelő mó

Csuk é
S az új
Feledd
Szivedb

Lelkem
Még ak
Utolsó
— Öröl

Ob, bá
Reám t
Almom
Vérző s

Miért n
Fényébe
Aztán n
S izzó g

Az

A szép
ahol órák ho
kül, hogy bá